Zobacz biuletyn w przeglądarce

Biuletyn Informacyjny URBACT
listopad 2016

URBACT Driving change for better cities

EUROPEAN UNION EUROPEAN REGIONAL DEVELOPMENT FUND

Główne idee konferencji HABITAT III i Nowej Agendy Miejskiej

Artykuł źródłowy:
http://urbact.eu/take-aways-habitat-iii-and-new-urban-agenda

Jeśli słyszeliście cokolwiek o HABITAT III oraz Nowej Agendzie Miejskiej, poniżej przedstawiamy krótki przegląd co właściwie wydarzenia te oznaczają dla przyszłości rozwoju miast świata. Habitat III był konferencją dotyczącą mieszkalnictwa i zrównoważonego rozwoju miast zorganizowaną przez Narody Zjednoczone w Quito (Ekwador) w dniach 17-20 października 2016 r. Konferencja zgromadziła 30 tysięcy uczestników ze 167 krajów. Wzmocniła ona zainteresowanie opinii publicznej tematyką zrównoważonej urbanizacji a państwa członkowskie ONZ przyjęły w trakcie konferencji Nową Agendę Miejską, utworzoną w oparciu o Agendę Habitat z Istambułu zatwierdzoną w 1996 r.

URBACT był obecny na konferencji HABITAT III, aby zaprezentować potrzebę, wartość i rolę współpracy terytorialnej także w kontekście najważniejszych tez konferencji i Nowej Agendy Miejskiej.

Czym jest Nowa Agenda Miejska?

Mówiąc krótko, Nowa Agenda Miejska jest 22-stronicowym dokumentem, którego celem jest "kierowanie zrównoważonym, niosącym zmiany rozwojem miast przez kolejne dwadzieścia lat na całym świecie". Nowa Agenda Miejska jest porozumieniem państw członkowskich Narodów Zjednoczonych, wspólną wizją przyszłości naszych miast i jednocześnie wspólnym zobowiązaniem dla zrównoważonego rozwoju miejskiego.

Wspólna wizja

Pięć głównych punktów (i wiele podpunktów) Agendy tworzy wspólną wizję miast i innych osiedli ludzkich dla wszystkich, wizję, w której "wszyscy mieszkańcy mogą żyć i tworzyć miasta bezpieczne, zdrowe, dostępne, rezylientne i zrównoważone" (o rezyliencji miejskiej pisaliśmy w artykule z poprzedniego miesiąca - link).

Wizja ta zakłada równe prawa i możliwości, podstawowe wolności, odpowiednie mieszkalnictwo, równy dostęp do dóbr publicznych, partycypację społeczną i zaangażowanie, równość płci, dostępną mobilność miejską, sprawne zarządzanie kryzysowe i rezyliencję miejską, środowiskowe zrównoważenie, wysoką produktywność, konkurencyjność i innowację poprzez promowanie pełnego i produktywnego zatrudnienia i dobrej pracy dla wszystkich.

Zobowiązania

W Nowej Agendzie Miejskiej państwa członkowskie zobowiązały się do pracy w zakresie:

- włączenia społecznego i zmniejszenia ubóstwa,
- rozwoju miejskiego i szans dla wszystkich,
- zrównoważonego środowiskowo, rezylientnego rozwoju miejskiego (prężnego, odpornego).

Ponadto, państwa te zobowiązały się do przedstawienia warunków efektywnego wdrażania ram politycznych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym: planowania partycypacyjnego, współpracy międzynarodowej, budowy potencjału i wymiany dobrych praktyk, polityk i programów pomiędzy władzami różnych szczebli, jednak bez planów operacyjnych, celów i szczegółowych wskaźników, za które odpowiedzialne są poszczególne kraje członkowskie oraz inne podmioty zaangażowanie w tworzenie polityki.

Dokument został pomyślany w taki sposób by miał charakter uniwersalny, a jednocześnie nie wiązał poszczególnych państw w kwestii implementacji jego zapisów. Zależy ona bowiem od dobrowolnego zaangażowania każdego państwa z osobna oraz innych podmiotów zainteresowanych realizowaniem działań zebranych w Planie wdrożeniowym z Quito.

Czy Nowa Agenda Miasta jest faktycznie "nowa"?

Odpowiedź na powyższe pytanie nie jest jednoznaczna, ponieważ odpowiedź zależy od kontekstu krajowego lub lokalnego. Dla niektórych sygnatariuszy Agenda może być faktycznym przełomem, natomiast dla innych - zbiorem priorytetów już uznanych i cenionych.

Przykładowo, w kontekście państw europejskich, zintegrowane podejście do rozwoju miast ma już długą historię - inicjatywy, polityki, programu UE, takie jak: URBAN I i II skoncentrowane na tematyce miast i dzielnic w kryzysie (w latach 1994-2006), program URBACT (od 2002 r.) wspierający zintegrowany rozwój miejski poprzez sieciowanie, rozwój kompetencji i dzielenie się wiedzą pomiędzy miastami; także Bristol Accord (2005 r.) - dotyczący wagi zrównoważonych wspólnot dla rozwoju Europy; przyjęcie Karty Lipskiej na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Miast; Traktat Lizboński (2009 r.) zawierający uwagę na temat spójności terytorialnej; Strategia Europa 2020 i polityka spójności łącznie z Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego, a ostatnio - Pakt Amsterdamski (30 maj 2016 r.), który oficjalnie ustanowił Agendę Miejską dla UE.

To ciągłe dążenie do rozpoznania, określenia i wdrażania właściwych priorytetów, środków i narzędzi świadczy o złożoności problemów miejskich, wyzwań i szans, a także nieustannym dążeniu praktyków miejskich do ochrony i wzbogacania "miejskiego dorobku" (urban acquis) w trudnych czasach kryzysu gospodarczego i wzrostu popularności nowych, nieraz skrajnych sił politycznych, orientacji i decyzji.

Nowa Agenda Miejska jest efektem wielomiesięcznych negocjacji pomiędzy państwami członkowskimi oraz serii konsultacji z głównymi interesariuszami miejskimi z różnych stron świata poprzez różnego rodzaju komitety przygotowawcze, krajowe, regionalne i globalne raporty, instytucje polityczne, dokumenty, konferencje, spotkania międzyrządowe, regionalne i tematyczne, dyskusje internetowe poświęcone tematyce miejskiej i wiele innych. Maszyneria przygotowań ruszyła we wrześniu 2014 r. w celu dotarcia do jak największej liczby kluczowych interesariuszy z wielu państw świata. Wzięcie ich głosów pod uwagę zaowocowało Nową Agendą Miejską.

Dzięki temu zakrojonemu na niezwykle szeroką skalę podejściu partycypacyjnemu powstał włączający, oparty na konsensusie dokument, z którego treścią trudno się nie zgodzić. Być może to właśnie jest słabością Nowej Agendy Miejskiej - brak w niej przełamującego konwencje, twórczego ducha oraz planu operacyjnego (celów, wskaźników, sposobu wdrażania), co czyni z niej bardziej listę życzeń niż innowacyjną agendę przyszłości niosącą potencjalnie ważną zmianę.

Mimo swoich słabości i możliwych głosów krytyki, należy przyznać, że przygotowanie dokumentu było procesem federatywnym i dokument przypomina o najważniejszych wartościach, o które warto walczyć szczególnie w czasie globalnych, gospodarczych i środowiskowych wyzwań.

W jaki sposób wdrażać Nową Agendę Miejską?

Tysiące miast z całego świata już od wielu lat wdraża priorytety Nowej Agendy Miejskiej oraz testuje rozwiązania i polityki miejskie. W związku z tym pojawiło się już wiele odpowiedzi i rozwiązań, które jednak nie zawsze są dobrze znane w szerszej skali.

To jest właśnie ta sytuacja, w której współpraca między-terytorialna może odgrywać ważną katalizującą rolę. Współpraca, sieciowanie oraz wymiany międzyregionalne mogą zwiększyć i przyspieszyć transfer i adaptację dobrych praktyk i trafnych polityk pomiędzy poszczególnymi miastami.

Po co ponownie wynajdywać koło, skoro krajowe i lokalne władze mogą poznawać dobre praktyki i uczyć się na błędach innych miast? Uczestnictwo w regionalnych lub międzynarodowych sieciach współpracy terytorialnej może stać się dla wielu miast środkiem ku rozwojowi oraz wdrażaniu polityk lokalnych o charakterze zrównoważonym.

Przykładem może być takie miasto jak hiszpańskie Mollet del Vallès, które zamieszkuje 52 tysiące osób. Podczas konferencji HABITAT III miasto prezentowało w jaki sposób korzysta na wymianie z innymi europejskimi miastami. Zanim miasto dołączyło do URBACTowskiej sieci Diet for Green Planet (Dieta dla zielonej planety) razem z miastami Sodertalje (Szwecja), Łomża oraz Moletai (Litwa) nie miało żadnych doświadczeń dotyczących lokalnej polityki żywnościowej. Po przystąpieniu do sieci miasto zaadaptowało do swoich warunków politykę Sodertalje, która polegała na dystrybuowaniu zdrowej, zrównoważonej, organicznej, sezonowej i produkowanej lokalnie żywności w ramach wszystkich działających w mieście publicznych stołówek. Mollet del Vallès zgromadziło lokalnych producentów, nauczycieli, kucharzy, dietetyków, prywatne firmy i polityków, którzy razem dyskutowali w jaki sposób poprawić jakość żywności i żywieniowych zwyczajów mieszkańców tak, jak udało się to zrobić w Sodertalje. Podjęli oni decyzję o zmianie modelu miejskich zamówień publicznych poprzez wprowadzenie odpowiednich klauzul dotyczących firm dostarczających żywności do stołówek publicznych. Klauzule te zawierały wskaźniki i cele pozwalające osiągnąć smaczne i zdrowe posiłki, które jednocześnie pozwoliły wzmocnić lokalnych producentów i ograniczyć marnowanie żywności. Mollet del Valles dostarcza obecnie do stołówek publicznych lokalnej i zdrowej żywności i jednocześnie miasto uczestniczy w odnowie lokalnej gospodarki.

Film prezentujący doświadczenia Mollet del Valles w URBACTowej sieci Dieta dla Zielonej Planety na końcu artykułu.

W trakcie konferencji HABITAT III swoje pozytywne doświadczenia dotyczące zaangażowania w sieci miast prezentowały także Basingstoke Council (Wielka Brytania) i Nantes (Francja). Basingstoke z populacją liczącą 178 000 osób zdecydowało o uczestnictwie w URBACTowej sieci ESIMEC i obecnie pracuje nad tym w jaki sposób połączyć umiejętności mieszkańców z potrzebami rynku pracy. Po spotkaniach z innymi europejskimi miastami, różnego typu szkoleniach i spotkaniach z lokalnymi interesariuszami tj. pracodawcami, uniwersytetami, urzędnikami i młodymi ludźmi, Basingstoke zgromadziło rzeczywiste dane dotyczące zapotrzebowania rynku pracy oraz istniejących braków w kompetencjach potencjalnych pracowników. Wówczas miasto zdecydowało się utworzyć "Strefę Zatrudnienia i Umiejętności Basingstoke" aby dopasować kierunki edukacyjne do potrzeb lokalnych przedsiębiorców.

Film przedstawiający doświadczenia miasta Basingstoke i rezultaty projektu ESIMEC na końcu artykułu.

Powyższe miasta są tylko wybranymi z setek przykładów wpływu współpracy terytorialnej, która odbywa się od 2002 r. w ramach URBACTa - programu Europejskiej Współpracy Terytorialnej finansującego i umożliwiającego miastom rozwój zintegrowanych polityk lokalnych poprzez sieciowanie, budowanie potencjału i dzielenie się wiedzą.

Przez minione lata URBACT odpowiadał na zapotrzebowanie miast związane z sieciowaniem nakierowanym na wzajemną naukę, inspirację, transfer wiedzy i adaptację dobrych praktyk do warunków lokalnych; URBACT pozwala także na wzrost kompetencji pracowników urzędów oraz lokalnych władz m.in. w zakresie planowania partycypacyjnego i wdrażania polityk. URBACT to także oddolne podejście (działanie lokalnych grup) w tworzeniu i wdrażaniu lokalnych polityk oraz wykorzystaniu istniejących doświadczeń do monitoringu i ewaluacji rezultatów i rzeczywistych efektów prowadzonej polityki.

W oparciu o doświadczenia URBACTa i innych programów unijnych Komisja Europejska zdecydowała się na promocję, finansowanie i wzmocnienie współpracy między miastami na poziomie międzynarodowym poprzez nowoutworzony program Międzynarodowej Współpracy Miejskiej (IUC - International Urban Cooperation). Program ten rozpocznie swoje działanie w czerwcu 2017 r. i będzie trwał 3 lata. Przez ten czas Komisja Europejska będzie finansowała sieciowanie o charakterze metodycznym pomiędzy miastami europejskimi i miastami z Meksyku, Argentyny, Brazylii, Chile, Kolumbii, Peru, Kanady, Chin, Indii, Japonii i Stanów Zjednoczonych w celu wsparcia tych krajów w rozwoju zintegrowanych polityk lokalnych. Ten proces planowania działań powinien być tworzony w oparciu o metodologię i doświadczenie programu URBACT.

Co więcej, Komisja Europejska zobowiązała się także do wykorzystania europejskiej Agendy Miejskiej jako wsadu do Nowej Agendy Miejskiej. Przyjęty w dniu 30 maja Pakt Amsterdamski, czyli Agenda Miejska UE (URBACT również wniósł do niej wkład), koncentruje się na 12 tematach priorytetowych: jakość powietrza, integracja migrantów i uchodźców, ubóstwo miejskie, mieszkalnictwo, gospodarka o obiegu zamkniętym, miejsca pracy i umiejętności w gospodarce lokalnej, przystosowanie do zmian klimatycznych, przemiany energetyczne, zrównoważone użytkowanie gruntów i rozwiązania oparte na środowisku naturalnym, mobilność miejska, cyfryzacja, innowacyjne i odpowiedzialne zamówienia publiczne. Dwanaście partnerstw (każde poświęcone jednemu z wymienionych tematów) utworzonych z przedstawicieli krajów członkowskich, miast, stowarzyszeń i instytucji przez trzy kolejne lata będzie dostarczać planów działań dotyczących lepszych regulacji prawnych (bardziej efektywnych, bardziej skutecznych oraz wdrażanych mniejszym kosztem), lepszej wiedzy (dane, dobre praktyki/projekty, wymiana doświadczeń, itp.) i ogólnie mówiąc - lepszej wiedzy. W ramach działania tych sieci adresowane będą także takie tematy horyzontalne jak małe i średnie miasta, powiązania miejsko-wiejskie czy podejście innowacyjne.

Komisja Europejska ze wsparciem OECD zobowiązała się do rozwoju i testowania definicji miast i osiedli, która następnie stanie się uniwersalną metodą pomiaru rozwoju miast i procesów urbanizacji.

Działania po HABITAT III i Nowej Agendzie Miejskiej

Nowa Agenda Miejska już teraz wzywa do kontynuowania i oceny działań prowadzonych przez sygnatariuszy w połączeniu z przeglądem Agendy na rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030. Zachęca ona Zgromadzenie Ogólne ONZ do raportowania postępu wdrażania zapisów Nowej Agendy Miejskiej co cztery lata.

Proces ten może się wiązać z wieloma wyzwania biorąc pod uwagę zróżnicowane zaangażowanie poszczególnych państw członkowskich ONZ oraz brak zharmonizowanych celów i wskaźników pomiędzy poszczególnymi krajami. Z drugiej strony jednak może on wyzwolić dyskusję dotyczącą potrzeb harmonizacji pewnych ram wyników i wskaźników pomiędzy poszczególnymi krajami, z nadzieją na dokonanie tego przed kolejną, czwartą już konferencją Narodów Zjednoczonych dot. mieszkalnictwa i zrównoważonego rozwoju miejskiego i przyjęciu nowej agendy.

URBACT będzie nadal śledził powyższy proces oraz dostarczał swojej wiedzy, doświadczeń, ekspertyz i wsparcia w tematach sieciowania miast, dzielenia się wiedzą i wzrostu kompetencji interesariuszy miejskich zarówno w, jak i poza kontynentem europejskim.

Fotografie z prezentacji URBACT na konferencji HABITAT III można zobaczyć tutaj.

Jenny Koutsomarkou

Doświadczenia Mollet del Valles w URBACTowej sieci Dieta dla Zielonej Planety

Doświadczenia miasta Basingstoke i rezultaty projektu ESIMEC

Share Tweet Forward +1 Share

Wyzwania związane z wdrażaniem

Artykuł źródłowy:
http://urbact.eu/challenges-implementation

***"Najlepszym sposobem na poczucie bezradności jest zrobienie czegokolwiek"*. Wszystkie europejskie miasta z pewnością poparłyby powyższy cytat z Prezydenta Obamy i potwierdziły, że podejmowanie działań (także działań wdrożeniowych) wiąże się z wieloma wyzwaniami, które czasami mogą być naprawdę bardzo zniechęcające. W jaki sposób przewidzieć opóźnienia we wdrażaniu strategii? W jaki sposób podczas wdrażania projektu zmieścić się we wstępnie zaplanowanym budżecie? To są tylko przykłady tematów, nad którymi będą pracować nowe sieci wdrożeniowe URBACT.**

Siedem nowych Sieci Wdrażania URBACT, będzie mierzyć się z całym wachlarzem ważnych tematów: rewitalizacją miejską, włączeniem społecznym, rozwojem lokalnych gospodarek z wykorzystaniem sektora kreatywnego, interwencjami na lokalnym rynku pracy itp. Przyjrzyjmy się nieco bliżej jednej z tych sieci: IMPACT on early-school leaving. Dziewięć miast będzie spotykać się i rozmawiać, aby uczyć się od siebie nawzajem i wymieniać doświadczenia podejmowanych wyzwań wdrożenia planu działania lub strategii radzenia sobie z przedwczesną rezygnacją z edukacji. Niektóre z miast partnerskich tego projektu, tj. Nantes, Sofia i Tallinn mają już doświadczenia w sieciach URBACT i w tworzeniu planu działania, ponieważ uczestniczyły wcześniej w sieci PREVENT. Inne miasta, np. Göteburg, biorą udział w sieci wdrożeniowej IMPACT w oparciu o plan działania przygotowany w innym kontekście (poza programem URBACT). Plan Göteburga wiąże zjawisko przedwczesnej rezygnacji z edukacji szkolnej z innymi wyzwaniami, takimi jak walka z bezrobociem.

Leader sieci IMPACT - Gandawa - pragnie zmniejszyć całkowitą liczbę przedwczesnie rezygnujących ze szkół o 25% do roku 2020. Samo miasto, szkoły, centra studenckie i inne organizacje przeprowadziły już szereg działań i interwencji w tym celu. Trzeba jednak przyznać, że zadbanie o to by wszyscy partnerzy dążyli do tego samego celu jest sporym wyzwaniem. Bardzo ważne jest zapewnienie wystarczającego czasu na wdrożenie zaplanowanych działań, tak by realizowane polityki miały szansę przynieść realne efekty. Równocześnie istotne jest utrzymanie odpowiedniego zaangażowania interesariuszy zarówno na poziomie wdrażania polityk, jak i już w momencie ich ustalania.

Na jakich wyzwaniach wdrożeniowych koncentrują się sieci wdrożeniowe URBACT

Trudności z jakimi mierzą się miasta podczas wdrażania swoich strategii zostały podsumowane w serii wyzwań wdrożeniowych. Jest to zestaw tematów, które jasno okazują, że miasta uczestniczą w sieciach, m.in. po to, by wspólnie mierzyć się z trapiącymi je problemami:

1. Zapewnienie zintegrowanego podejścia we wdrażaniu strategii i powiązanych z nią działań i projektów
2. Utrzymanie zaangażowanie lokalnych interesariuszy i organizacja procesu decyzyjnego
3. Ustalenie efektywnych wskaźników i systemów monitorowania osiąganych efektów
4. Przejście od zintegrowanych strategii miejskich do operacyjnych planów działania
5. Zakładanie publiczno-prywatnych partnerstw dla realizacji strategii
6. Tworzenia inteligentnych ram zamówień publicznych
7. Wzmocnienie finansowania polityk miejskich poprzez wykorzystanie finansowych innowacji (funduszy rozwoju miejskiego, tzw. crowd-fundingu czyli finansowania społecznościowego itp.)

Powyższa lista wyzwań oczywiście nie wyczerpuje wszystkich trudności, z którymi mierzą się miasta w fazie wdrażania swoich strategii. Celem listy jest umożliwienie miastom wzajemnej wymiany doświadczeń i uczenia się. W następnym kroku doświadczenia te będą doskonalone poprzez uczestnictwo w Sieciach Wdrożeniowych URBACT.

Innowacyjne i eksperymentalne podejście do wymiany wiedzy i wzajemnego uczenia się europejskich miast

Wzajemne dzielenie się wiedzą na etapie wdrażania strategii jest działaniem innowacyjnym. Pod wieloma względami jest to wręcz zmiana kulturowa, ponieważ bardzo często proces wdrażania pozostaje wewnątrz „murów miasta" i jest zamknięty na współpracę i wymianę. Często jest też tak, że wdrażanie strategii jest prowadzone przez jeden wydział w urzędzie, co nie pozwala na zastosowanie podejścia zintegrowanego (przyczyną tego zjawiska są m.in. kwestie budżetowe). Warto podkreślić także, że przy wdrażaniu strategii zawsze pojawiają się trudne pytania związane z etapem przejścia od strategii do działania. Czy dany podmiot może planować za inny? Czy można przewidzieć możliwe opóźnienia? Czy konflikty można przewidzieć zanim się pojawią?

URBACT będzie wspierał miasta w mierzeniu się z trudnym przejściem od budowania strategii po jej wdrażanie, czyli od teorii do praktyki, od tego co planujemy, do tego, co faktycznie jest realizowane.

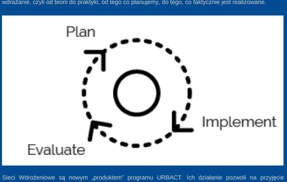

Sieci Wdrożeniowe są nowym „produktem" programu URBACT. Ich działanie pozwoli na przyjęcie eksperymentalnego podejścia do poszukiwania prawidłowego zestawu działań wspierających, które pomogą miastom wdrażać ich zrównoważone strategie rozwoju.

Więcej informacji na temat projektu PREVENT oraz dotyczących tematu przedwczesnej rezygnacji z edukacji można znaleźć na stronie http://urbact.eu/prevent. Warto również spojrzeć na przykład Lokalnych Planów Działania pod linkami: Local Action Plans panorama report, Nantes, Sofia.

Źródło fotografii: Shutterstock/ Sunny studio

Soraya Zanardo

Share Tweet Forward +1 Share

Czego można się nauczyć się z wyborów prezydenckich w USA?

Arykuł źródłowy:
http://www.blog.urbact.eu/2016/11/what-lessons-to-learn-from-the-us-elections/

Co może być ważnego w wyborach prezydenckich w USA, żeby pisać o tym na blogu URBACT? Stany Zjednoczone są daleko. Główne tematy prezydenckiego wyścigu mają niewielkie odniesienie na poziomie europejskim i pozornie są zupełnie niezwiązane z programami wymiany wiedzy dla miast, takimi jak URBACT.

Dwa główne (i dość szokujące) tegoroczne wydarzenia Brexit i Trump mogą być analizowane z różnych punktów widzenia. W tym poście chcę wyróżnić pojęcie **"bańki"**. Wszyscy żyjemy w swoich bańkach codziennych działań i ograniczonych kręgów przyjaciół, dodatkowo wzmocnione przez dominujące w danym okresie narzędzia komunikacyjne (takie jak Facebook, w którym ludzie dzielą się opiniami niemal wyłącznie z osobami o podobnych poglądach, a blisko połowa bezkrytycznie przyjmuje je za prawdziwe bez sprawdzenia źródła informacji). W ograniczonym świecie naszych baniek, prawie nigdy nie spotkaliśmy fanów Brexitu lub Trumpa - więc byliśmy przekonani, że nigdy się to nie zdarzy.

Myliliśmy się w obu przypadkach - to najwyższy czas, aby znaleźć przyczyny naszych błędów i wyciągnąć wnioski przed kolejnym nieszczęśliwym wypadkiem (np. prezydenturą Marine Le Pen), który może się wydarzyć.

Jeśliby szukać wspólnych elementów dla tych dwóch głównych wydarzeń politycznych tego roku (oraz wielu innych sygnałów rosnącego wpływu ruchów prawicowych) można zauważyć **dychotomię dynamicznie rozwijających się dużych miast i stagnację lub kurczenie się małych miast i "zaściankowych" obszarów wiejskich**. Te ostatnie są głównymi rezerwuarami zwolenników partii prawicowych i skrajne prawicowych, nie tylko w USA, ale także w krajach Unii Europejskiej, między innymi we Włoszech, na Węgrzech i w Austrii.

Jak duże są te obszary w odniesieniu do powierzchni i ludności? Poniższe dwa zdjęcia pokazują wyniki amerykańskich wyborów z 2012 oraz wyniki wyborów prezydenckich z 2016 w Austrii.

Na poniższej mapie USA kolorem czerwonym zaznaczono obszary, w których większość głosowała na Republikanów, a kolorem niebieskim na Demokratów. Na górnej mapie jest ledwie kilka niebieskich obszarów w morzu czerwonym. Dolna mapa kartogramu ludności (populacji ważonej) pokazuje jednak, dlaczego i gdzie demokraci wygrali wybory w 2012 roku, odpowiedź brzmi - w większych miastach.

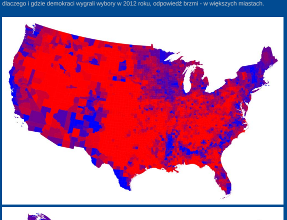

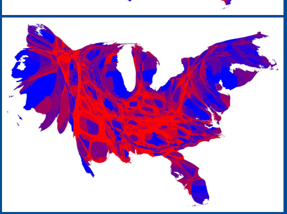

Źródło:http://www-personal.umich.edu/~mejn/election/2012/

Na mapie wyników wyborów prezydenckich w 2016 w Austrii kolorem niebieskim zaznaczono obszary, w których wygrał prawicowy kandydat Norbert Hofer, natomiast kolorem zielonym obszary, w których większość głosów otrzymał Alexander van der Bellen. Sytuacja jest bardzo podobna do tej z 2012 w USA: kandydat zielonych mógł wygrać tylko dzięki wyborcom z dużych miast - Wiednia, Grazu, Linza, Salzburga i Innsbrucka. Jednak wyniki drugiej tury zostały unieważnione, a ponowne głosowanie odbędzie się w 4 grudnia 2016 r. To będzie interesujące zobaczyć, czy Partia Zielonych może powtórzyć swoje zwycięstwo po Brexicie, wyborze Trumpa i kryzysie uchodźczym.

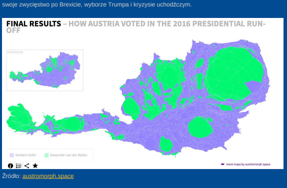

Źródło: austromorph.space

Zwycięzcami ostatnich dekad globalizacji były duże miasta. Powiększa się przepaść między lepiej i gorzej radzącymi sobie miastami, ponieważ zarówno rozwój miejski jak i jego analizy skoncentrowane są na już rozwiniętych regionach i miastach, które znajdują się już w lepszej sytuacji. To zwiększone zainteresowanie jest tłumaczone nie tylko efektywnością, ale również twierdzeniem, że biedni ludzie koncentrują się w tych miastach, w nadziei znalezienia dla siebie lepszych możliwości (mimo tego, że rosnące nierówności i polaryzacja społeczno-ekonomiczna prowadzą do zwiększenia wysiłków na rzecz mobilności społecznej, jej osiągnięcie w bogatszych miastach jest coraz mniej prawdopodobne).

Powiedziawszy to wszystko trzeba jeszcze dodać, że życie w małych miastach i zaściankowych obszarach wiejskich jest uważane za jeszcze gorszą alternatywę. Ze względu na znaczące problemy, z którymi się borykają tutaj nie tylko możliwości gospodarcze są niewielkie, ale także interes publiczny przestaje mieć znaczenie. Ludzie z takich obszarów czują, że ich troski nie są warte omówienia oraz że zostali pozostawieni sami sobie, a elita rządząca o nich zapomniała. "Nie ma znaczenia to co dzieje się poza miastem! ... Hej, pamiętasz kiedy huragan Katrina uderzył w Nowy Orlean? Oglądając wiadomości (lub inne filmy i programy telewizyjne), praktycznie nie można było się dowiedzieć o tym, że burza całkowicie zniszczyła rolnicze tereny delty Mississippi, zabijając 238 osób, wyrządzając szokujące szkody w wysokości 125 mld $. Jak nie ma znanej drużyny sportowej nikogo to nie obchodzi".

My, analitycy miejscy oraz "kreatorzy zmiany" żyjemy w naszej liberalnej, zurbanizowanej bańce, **koncentrujemy się bardziej na rozwiniętych miastach** i w dużej mierze brakuje nam współczucia dla ludzi, pozostających w cieniu spolaryzowanego rozwoju, którzy stali się wyborcami Brexitu lub Trumpa.

Wracając do sedna naszej podstawowej działalności okazuje się, że **wymiana pomiędzy miastami**, a tym samym program URBACT, jest teraz ważniejsza niż kiedykolwiek. Chociaż obecnie URBACT to pionierski program dla wielu miast w UE, wydaje się być niezwykle potrzebny. Ale programy UE muszą się zmienić, aby mogły **dotrzeć do** takich obszarów, które w innym przypadku zostałyby zapewne pominięte w dotychczasowej formule programów. URBACT musi rozważyć nowe podejścia i zastanowić się nad zmianami swoich "świętych zasad", rozwijanych przez ponad 15 ostatnich lat.

URBACT uważa się za program **będący odpowiedzią na zapotrzebowanie**, który bierze pod uwagę kryterium zróżnicowania geograficznego i tematycznego wobec miast, będących częścią programu - ale wszyscy wiemy, że polityka "otwartych drzwi" nie zapewnia równych szans: niektóre miasta na starcie są lepiej przygotowane od innych, po za tym wiele z nich pozostaje ciągle kompletnie nieprzygotowanych do udziału w takim programie. Niektóre tematy o **szczególnym znaczeniu dla obszarów nie centralnych** (np. radykalizacja, bezpieczeństwo, bezpieczeństwo pracy, opieka socjalna) URBACT powinien zawczasu identyfikować, zamiast po prostu czekać na pomysły od bardziej aktywnych miast.

Ponadto musimy być w stanie dotrzeć do miast z trudnościami, informować je i dać im narzędzia do aktywnego udziału. Większą uwagę należy zwrócić na miasta mniejsze, mniej konkurencyjne, pozostające na uboczu i obszary wiejskie wokół miast (czyli miejskie obszary funkcjonalne, miasta-regiony). W przypadku miast, którym zapewniono pełne wsparcie, problem niechęci polityków można rozwiązać rozważając, czy gminy powinny być jedynymi możliwymi beneficjentami. Wreszcie, wartości polityczne w programie URBACT powinny również zostać uzupełnione, tak aby większy nacisk mógł być położony (oprócz zintegrowanego rozwoju sprzyjającemu włączeniu społecznemu) na **aktywną walkę z nierównościami**, w kierunku modelu rozwoju miast opartego o poszanowanie praw każdego człowieka.

W porównaniu do zwykłych regulacji URBACT, powyższe propozycje można uznać za idee "rewolucyjne", które mogą być jedynie stopniowo sprawdzane. Ale takie **zmiany są pilnie potrzebne** - nawet najbardziej udane programy muszą dołożyć starań, aby objąć swoim działaniem bardziej problematyczne obszary miejskie i aby przeciwdziałać ostatnim bardzo niefortunnym trendom politycznym. Każdy z nas, razem z programem URBACT, powinien wyjść poza swoje bańki.

Zdjęcie z nagłówka: Mark Makela/Getty Images

Share Tweet Forward +1 Share

Sprzedaż detaliczna w sercu lokalnych gospodarek - RetaiLink bada nowe modele biznesowe dla średnich miast

Artykuł stara się pomóc decydentom miejskim w zrozumieniu sektora detalicznego. Jeśli chcą oni przyczynić się do stworzenia takich warunków w mieście, w których detaliści będą się dobrze czuć, współzawodniczyć i wprowadzać innowacje skutkujące ulepszeniem środowiska miejskiego i warunków życia mieszkańców, artykuł dostarczy im wskazówek z zakresu polityki publicznych.

W większych miastach znaleźć można liczne przykłady i nauki z nich płynące dotyczące udanych przedsięwzięć czy też interakcji pomiędzy handlem detalicznym a lokalnymi gospodarkami. Jednakże o wiele trudniejszym jest znalezienie podobne przykłady w przypadku średniej wielkości miast. Ten artykuł opiera się na przypadku sieci URBACT RetaiLink i skupiony jest na rzeczywistości i złożoności średniej wielkości miast i miasteczek, charakteryzujące się podobnymi cechami i borykającymi się z podobnymi wyzwaniami w niemożliwym do uniknięcia zetknięciu z rozleglejszymi zjawiskami międzynarodowych przemian w sferze handlu, finansów, technicznych i socjalno-ekonomicznych przemian.

Odnośnik do artykułu: http://urbact.eu/retail-heart-local-economies-retailink-investigates-new-business-models-medium-sized-cities

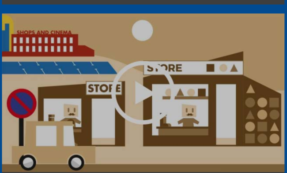

Ewolucja sprzedaży detalicznej (animacja)

Tworzenie środowiska miejskiego, które inspiruje młodych ludzi do karier 'tech-kreatywnych'.

W całej Europie wzrasta niedobór technicznych umiejętności, co zaczyna mieć wpływ na gospodarki miejskie. W niniejszym artykule, Jim Sims, ekspert wiodący w sieci URBACT GEN-Y City, bada europejskie polityki edukacyjne i rozwoju umiejętności. Formułuje tezę że miasta mogą się stać operatorami środowisk miejskich i mogą inspirować młodych ludzi w kierunku karier technologicznych.

Partnerem Wiodącym sieci Gen-Y City jest miasto Poznań.

Odnośnik do artykułu: http://urbact.eu/creating-urban-environments-inspire-young-people-%E2%80%98creative-tech%E2%80%99-careers

Wizualizowanie przyszłości miast: TechTown ma odwagę marzyć!

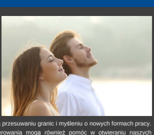

Sieć TechTown nie rzuca słów na wiatr. Eksperymentuje z cyfrowymi narzędziami zarówno podczas międzynarodowych spotkań projektowych jak i między tymi spotkaniami, utrzymując dzięki temu napięcie i skupienie na innowacyjności, na przesuwaniu granic i myśleniu o nowych formach pracy. Ale mniej skomplikowane techniki moderowania mogą również pomóc w otwieraniu naszych umysłów w ogarnięciu przyszłości i ośmieleniu się marzyć o tym, co możemy dokonać dzięki wymianie, uczeniu się i wdrażaniu.

Podczas ostatniego spotkania w mieście Limerick w Irlandii, przedstawiciel Partnera Wiodącego sieci TechTown, Tracey Johnson otworzyła spotkanie zapraszając miasta partnerskie do wyobrażenia sobie jak mogłaby wyglądać cyfrowa przyszłość po zakończeniu prac sieci URBACT, za pomocą prowadzonej wizualizacji. A wyglądało to tak... Link do artykułu w języku angielskim: http://www.blog.urbact.eu/2016/11/visualising-urban-futures-techtown-dares-to-dream/

Pobudzanie solidarności w dzielnicach blokowisk w ramach rewitalizacji: przykłady z Węgier

Projekty rewitalizacyjne z ujęciem społecznym, finansowane przez UE, osiągają swoje cele przez całościową interwencję w fizyczne i socjalno/społecznościowe aspekty danego obszaru – przynajmniej w teorii. Doświadczenie pokazuje jednak, że o ile rehabilitacja tkanki miejskiej idzie zwykle gładko, o tyle wspólne wysiłki dotyczące ludzkiego lub społecznego rozwoju pełne są błędów a wyniki są często niejednoznaczne. W Újpalota, dużym blokowisku w Budapesztańskiej dzielnicy 15ej, koordynacja tego rodzaju interwencji została przekazana w ręce Związku Społecznych Deweloperów, ogólnokrajowej sieci i promotora społecznych działaczy funkcjonujący od 1989. Od 25 lat Związek upowszechnia wiedzę o tym że ważne jest aby ludzie udzielali się w procesie zmian w swoim środowisku, jak również o tym że potrzebna jest swoistego rodzaju facylitacja, zachęta i wsparcie.

Link do artykułu w języku angielskim: http://www.blog.urbact.eu/2016/11/stimulating-solidary-in-neighbourhoods-of-apartment-blocks-to-foster-urban-rehabilitation-examples-from-hungary/

Tłumaczenie i redakcja biuletynu:
Aldo Vargas-Tetmajer – koordynacja
Karol Bury
Małgorzata Surmacz

URBACT to europejski program wymiany doświadczeń i wyników badań, promujący zrównoważony rozwój miast.

URBACT umożliwia miastom współpracę na rzecz opracowywania rozwiązań głównych problemów miast, podkreślając rolę, jaką odgrywają miasta w stawianiu czoła coraz bardziej kompleksowym problemom społecznym. Program pomaga miastom w szukaniu rozwiązań pragmatycznych, nowych i zrównoważonych oraz integrujących aspekty gospodarcze, społeczne i środowiskowe.

URBACT umożliwia miastom wymianę przykładów dobrej praktyki i wniosków z wdrażania projektów w środowiskach wszelkiego rodzaju fachowców, zaangażowanych do realizacji polityki miejskiej w całej Europie.

W programie URBACT uczestniczy 550 miast, 29 krajów i 7.000 aktywistów.

www.urbact.eu/project
www.urbact.pl

Copyright © 2017 Krajowy Punkt URBACT, All rights reserved.